

emesa pel Servei d'Inspecció i Registre del departament de Benestar Social i Família, de 29 d'octubre de 2012.

29. Memòria de les observacions i alegacions presentades en els tràmits d'audiència, informació pública i informes i valoració de la unitat directiva promotora de l'avantprojecte, de 29 d'octubre de 2012.

30. Memòria definitiva d'avaluació d'impacte de les mesures proposades, de 18 de desembre de 2012

31. Memòria general definitiva, de 18 de desembre de 2012.

32. Informe jurídic final de l'Assessoria Jurídica del Departament de Benestar Social i Família, de 16 de gener de 2013.

33. Justificació retirada expedient entorn Comissió Tècnica de la Funció Pública, de 17 de gener de 2013.

34. Actualització de l'Informe de la Direcció General de Pressupostos, de 18 de gener de 2013.

35. Observacions presentades en el tràmit d'audiència interdepartamental previ a la sessió del Consell Tècnic de 22 de gener de 2013 per la Direcció General de Serveis Consultius i Coordinació Jurídica de 18 de gener de 2013 i valoració del departament de Benestar Social i Família, de 22 de gener de 2013.

36. Versió del text de l'Avantprojecte de Llei d'accessibilitat consolidat al Consell Tècnic Ap.IV.A, de 22 de gener de 2013.

37. Nota de 28 de gener de 2013, que justifica els canvis en el text previs a l'aprovació del Govern.

38. Certificació del secretari del Govern relativa a l'aprovació de l'Avantprojecte de Llei d'accessibilitat i autorització per presentar-lo al Parlament, de 29 de gener de 2013.

N. de la R.: Els antecedents del Projecte de llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

3.01.02. PROPOSICIONS DE LLEI

— Proposició de llei de consultes populars no referendàries

Tram. 202-00018/10

Iniciativa legislativa del conjunt dels grups parlamentaris

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el 26 de febrer de 2013, a sol·licitud del GP de Convergència i Unió, GP d'Esquerra Republicana de Catalunya, GP Socialista i G Mixt, atesa la voluntat concordant de la Junta, de conformitat amb els antecedents i amb l'article 117 del Reglament, ha acordat que la Comissió d'Afers Institucionals nomeni una ponència, en què tinguin representació tots els grups parlamentaris, per a redactar una Proposició de llei de consultes populars no referendàries (tram. 202-00018/10).

Palau del Parlament, 26 de febrer de 2013

El secretari segon	La presidenta del Parlament
Pere Calbó i Roca	Núria de Gispert i Català

N. de la R.: La sol·licitud es reproduïx en la secció 4.67.

— Proposició de llei de creació d'impostos ambientals

Tram. 202-00019/10

Presentació

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya

Verds - Esquerra Unida i Alternativa

Reg. 3065 / Admissió a tràmit: Mesa

del Parlament, 26.02.2013

A LA MESA DEL PARLAMENT

Dolors Camats Luis, portaveu, Joan Mena Arca, portaveu adjunt, Josep Vendrell Gardeñes, diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'acord amb el que estableix l'article 100.b del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei de creació d'impostos ambientals, acompanyada de la documentació següent:

- La memòria justificativa
- L'exposició de motius
- El text articulat

MEMÒRIA JUSTIFICATIVA

OBJECTE DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI

L'objecte d'aquesta proposició de llei és contribuir a la protecció del medi ambient mitjançant la creació de diversos impostos que gravin l'emissió a l'atmosfera de diòxid de carboni, i sobre les emissions contaminants de sofre i nitrogen.

CAPACITAT NORMATIVA

Aquesta Proposició de Llei s'emmarca en allò establert en l'article 46 dels Capítol V sobre principis rectors del Títol I de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, sobre medi ambient, desenvolupament sostenible i equilibri territorial, especialment en els seus apartats 1 i 2, on s'afirma:

«1. Els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de l'adopció de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible i la solidaritat col·lectiva i intergeneracional.

2. Les polítiques mediambientals s'han de dirigir especialment a la reducció de les diferents formes de contaminació, la fixació d'estàndards i de nivells mínims de protecció, l'articulació de mesures correctives de l'impacte ambiental, la utilització racional dels recursos naturals, la prevenció i el control de l'erosió i de les activitats que alteren el règim atmosfèric i climàtic, i el respecte als principis de preservació del medi, conservació dels recursos naturals, responsabilitat, fiscalitat ecològica i reciclatge i reutilització dels béns i els productes.»

Així mateix l'article 144.1.b de l'EAC contempla la competència compartida de la Generalitat en «L'establiment i la regulació de mesures de sostenibilitat, fiscalitat i recerca ambientals».

I finalment cal contemplar el que estableix l'article 203.5 i 203.6 sobre les competències financeres de la Generalitat:

«5. La Generalitat té competència per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa.

6. L'exercici de la capacitat normativa en l'àmbit tributari, per part de la Generalitat, es basa en els principis d'equitat i d'eficiència. En la seva actuació tributària, la Generalitat promou la cohesió i el benestar socials, el progrés econòmic i la sostenibilitat mediambiental.»

NECESSITAT I INCIDÈNCIA SOCIALS

Els impostos mediambientals que contempla la proposició de llei han de ser una eina més per un desenvolupament més sostenible, contribuir a impulsar un nou model energètic, clau per a l'impuls econòmic del nostre país en un context de crisi com l'actual.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La protecció del medi ambient i l'impuls d'un model de desenvolupament sostenible és un objectiu cada cop més urgent i de major importància. És una qüestió de responsabilitat cap a les generacions presents i futures garantir un entorn natural, si més no, tan ric i saludable com el que hem gaudit fins avui i evitar traslladar cap al futur l'hipoteca d'un model de creixement explotador de recursos naturals i contaminant. Entre les mesures possibles i desitjables es troben els instruments econòmics i fiscals que han estat reconeguts per institucions i experts com a eines eficaces de política ambiental. Malauradament, però, el principi de «qui contamina, paga», adoptat per la Unió Europea com una de les estratègies fonamentals de la seva política ambiental, ha estat molt escadusserament utilitzat en la legislació catalana

No només això, la sostenibilitat mediambiental també és un element clau en el progrés social i econòmic de tota societat. En particular les energies contaminants i basades en recursos naturals finits representen un cost econòmic sovint no contemplat (externalitats negatives) que en el cas de Catalunya i Espanya comporten una absoluta dependència exterior molt cara i sotmesa a grans incerteses i inestabilitat segons la conjuntura política. Així mateix les emissions de gasos a l'atmosfera, d'una banda les emissions de gasos d'efecte hivernacle, i principalment del CO₂, amb efectes de caire global, i d'altra banda les emissions d'altres contaminants que pel seu efecte propi o dels contaminants secundaris que originen, tenen efectes negatius sobre les persones i els ecosistemes de caire local o regional.

En el Títol I es proposa un impost sobre les emissions a l'atmosfera de diòxid de carboni en els processos productius d'instal·lacions situades a Catalunya, a excepció dels sectors sotmesos al règim de comerç d'emissions, amb la finalitat d'incentivar conductes més respectuoses amb el clima. Aquesta figura fiscal introduïda a altres països ha demostrat com una de les millors eines per implementar polítiques enfront el canvi climàtic.

Finalment el Títol II proposa la tributació sobre les emissions de gasos a l'atmosfera, en concret el Nitrogen i Sofre. Proposem d'aquests dos contaminants donat que existeix consens en el fet que són dos ambientalment problemàtics a Catalunya. D'altra banda existeixen precedents de tributació en altres autonomies, i també són dos dels més freqüentment gravats a altres països europeus, tenen límits legals tant d'emissió, com d'immissió, i el seu control directe o aproximat a través de coeficients d'emissió no presenta grans complicacions, i sobretot sembla existir consens en el fet que són dos contaminants ambientalment problemàtics a Catalunya.

En definitiva, doncs, aquesta Proposició de llei pretén desenvolupar un dels tributs imprescindibles per

una veritable fiscalitat ambiental com a eina que ha de permetre conjugar un desenvolupament més sostenible amb progrés econòmic i social.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa presenta la següent:

PROPOSICIÓ DE LLEI

TÍTOL I. CREACIÓ DE L'IMPOST SOBRE EMISSIONS CO₂

ARTICLE 1. CREACIÓ

Es crea l'impost sobre emissió a l'atmosfera de diòxid de carboni.

ARTICLE 2. OBJECTE, FINALITAT I DEFINICIONS

1. L'impost sobre emissió de diòxid de carboni grava les emissions a l'atmosfera de CO₂ en els processos productius de les instal·lacions situades a Catalunya, amb la finalitat d'incentivar conductes més respectuoses amb el clima

2. Als efectes d'aquest impost, s'entén per:

a) Emissió: l'expulsió directa o indirecta de substàncies a l'atmosfera procedents de fonts puntuals d'una instal·lació.

b) Instal·lació: qualsevol unitat tècnica fixa on es desenvolupin una o més de les activitats industrials enumerades en l'annex 1 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, així com qualssevol altres activitats directament relacionades amb aquelles que tinguin relació d'índole tècnica amb les activitats dutes a terme en aquest lloc i puguin tenir repercussió sobre les emissions.

ARTICLE 3. FET IMPOSABLE

Constitueix el fet imposable l'emissió a l'atmosfera de diòxid de carboni (CO₂), que es realitza des de les instal·lacions a que es refereix l'article 2 d'aquesta proposició de llei.

ARTICLE 4. SUPÒSITS DE NO SUBJECCIÓ

No estan subjectes a l'impost les emissions següents:

1. Les procedents dels abocadors de tot tipus de residus a què es refereix l'apartat 5.4 i de les instal·lacions destinades a la cria intensiva d'aus de corral i de porcs recollides en l'apartat 9.3, tots dos de l'annex 1 de la Llei 16/2002.

2. Les de CO₂, procedents de la combustió de biomassa, biocarburant o biocombustible, així com les realitzades des instal·lacions subjectes al règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle que constitueixin emissions en excés respecte de les assignacions individuals segons la seva normativa regula-

dora, llevat l'excés que suposi incompliment de l'obligació de lliurar drets d'emissió d'acord amb aquesta normativa.

ARTICLE 5. SUBJECTE PASSIU I RESPONSABLES SOLIDARIS

1. Són subjectes passius de l'impost les persones físiques o jurídiques i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei general tributària que realitzin qualsevol de les activitats assenyalades en l'article 3 d'aquesta proposició de llei

2. Són responsables solidaris del deute tributari de l'impost, a més dels que estableix l'article 42 de la Llei General Tributària, els propietaris de les instal·lacions de les qual es realitzi l'emissió en cas que no coincideixi amb la persona que exploti aquella.

ARTICLE 6. BASE LIQUIDABLE

1. Constitueix la base liquidable la quantia de càrrega contaminant de les emissions gravades que es realitzin des d'una mateixa instal·lació industrial durant el període impositiu.

2. La quantia de la càrrega contaminant esmentada al subapartat anterior ve determinada per la suma de les unitats contaminants de totes les substàncies emeses des d'una mateixa instal·lació industrial.

Les unitats contaminants s'obtenen com a resultat de dividir la quantitat total de cada substància emesa en el període impositiu, expressada en tones/any, entre la xifra fixada per a cadascuna d'elles com a valor de referència.

El valor de referència de CO₂ és de 200.000 tones a l'any.

El nombre total d'unitats contaminants resultant s'ha d'expressar, si s'escau, amb els seus tres primers decimals.

ARTICLE 7. ESTIMACIÓ DIRECTA DE LA BASE IMPOSABLE

1. La determinació de la base imposable es realitzarà en règim d'estimació directa en els supòsits en què les instal·lacions industrials, en virtut de la normativa vigent, estiguin obligades a incorporar monitors per a la mesura en continu de la concentració de les substàncies emeses i mesuradors del cabal.

Així mateix, la determinació de la base imposable es pot fer en règim d'estimació directa, potestativament pels subjectes passius, en els supòsits en que les instal·lacions industrials, tot i no ser preceptiu, incorporin monitors per al mesurament en continu de la concentració de les substàncies emeses i mesuradors del cabal.

No obstant això, la determinació de la quantitat emesa de CO₂ es realitzarà mitjançant balanç de matèria en

funció de les dades de consum i característiques del combustible i les matèries primeres.

2. La determinació de la quantitat emesa mitjançant els registres en continu del cabal i concentració només serà possible quan la captura de les dades vàlids sigui superior al setanta-cinc per cent dels corresponents a cada trimestre natural.

3. El subjecte passiu podrà determinar la quantitat emesa a partir de la relació entre la concentració registrada en continu d'aquesta i la d'una altra substància de la qual es conegui la quantitat total emesa, sempre que la captura de dades vàlides simultànies de les dues substàncies sigui superior al cinquanta per cent dels corresponents a cada trimestre natural.

4. Els mesuraments en continu de la concentració de les substàncies emeses es realitzaran utilitzant mètodes normalitzats o acceptats per l'Administració.

5. La utilització de registres en continu per la determinació de la quantitat emesa només serà possible si, com a mínim, el vuitanta per cent de les emissions d'aquesta substància estan canalitzades i monitoritzades, la qual cosa s'ha de justificar mitjançant certificació emesa per una entitat col·laboradora del govern de la Generalitat, a requeriment de l'Administració.

6. Els procediments per al càlcul de les quantitats emeses, tant en cas de l'ocupació de registres en continu com de balanç de matèria, es desenvoluparan reglamentàriament.

ARTICLE 8. ESTIMACIÓ OBJECTIVA DE LA BASE IMPOSABLE

1. En els casos en què no sigui aplicable el règim d'estimació directa, el subjecte passiu determinarà la base imposable com a suma de les quantitats emeses de les substàncies, per aplicació de coeficients específics en funció de l'activitat industrial que es desenvolupi en cada instal·lació segons la següent equació:

$$E_i = B \times FEI \times (1 - Ri / 100)$$

On:

- E_i és l'emissió de la substància i en tones.
- B és un paràmetre que defineix el grau d'activitat de la instal·lació, que pot ser el consum de combustible, de matèries primeres o la quantitat de producte fabricat, en funció del tipus d'activitat.
- FEI és la quantitat de la substància i emesa per cada unitat del paràmetre B .
- Ri és l'eficàcia de l'equip de depuració per a aquesta substància, en tant per cent. Aquest valor es considera igual a zero quan FEI porti implícita l'eficàcia del sistema de depuració.

Aquest últim component haurà de ser certificat per una entitat col·laboradora del govern de la Generali-

tat en matèria de protecció ambiental, sota control de l'Administració, i tindrà una validesa màxima de quatre anys.

2. Reglamentàriament s'establirà el procediment per a l'aplicació del règim d'estimació objectiva en funció dels paràmetres referits a l'apartat anterior, i que són aplicables atenent la tipologia de les diferents instal·lacions industrials.

ARTICLE 9. ESTIMACIÓ INDIRECTA DE LA BASE IMPOSABLE

1. En els casos que estableix l'article 50 de la Llei general tributària o norma que el substitueixi, l'Administració determinarà la base imposable en règim d'estimació indirecta, utilitzant qualsevol dels mitjans referits en l'esmentat article.

2. També és aplicable aquest règim d'estimació de la base imposable en els supòsits en què les dades capturades pels monitors de mesurament en continu o mesuradors del cabal no assoleixin els requisits exigits en l'article 16 d'aquesta proposició de llei.

ARTICLE 10. BASE LIQUIDABLE

Els subjectes passius podran aplicar una reducció sobre la base imposable de tres unitats contaminants, en concepte de mínim exempt.

ARTICLE 11. QUOTA ÍNTEGRA

La quota íntegra serà el resultat d'aplicar a la base liquidable la tarifa progressiva per trams:

Base liquidable	Euros per unitat contaminant
Fins a 10 unitats contaminants	5.000
Entre 10.001 i 20 unitats contaminants	8.000
Entre 20.001 i 30 unitats contaminants	10.000
Entre 30.001 i 50 unitats contaminants	12.000
Més de 50 unitats contaminants	14.000

ARTICLE 12. DEDUCCIONS

1. Els subjectes passius tindran dret a una deducció en la quota íntegra per les inversions realitzades en el període impositiu en infraestructures i béns d'equip orientats al control, prevenció i correcció de la contaminació atmosfèrica.

Es consideren incloses entre les inversions orientades al control, prevenció i correcció de la contaminació atmosfèrica les que ocasionin la reducció del consum de combustibles o l'ús de combustibles més nets que

disminueixin les unitats contaminants per volum de producte obtingut, així com aquelles que redueixin les emissions fugitives.

A aquest efecte, la inversió s'entén realitzada quan els elements patrimonials siguin posats en condicions de funcionament, i s'ha de mantenir com a mínim els mateixos nivells d'idoneïtat mediambiental, almenys, durant els tres anys següents.

2. La deducció s'aplicarà en els següents percentatges:

a). El cinc per cent de l'import de la inversió, quan les instal·lacions industrials afectades hagin obtingut el certificat EMAS o ISO 14000 sobre la gestió ambiental.

b). El quinze per cent de l'import de la inversió, quan no s'hagin obtingut els certificats anteriors.

El límit de les deduccions referides a les lletres anteriors és del cinquanta per cent de la quota íntegra de l'impost. La deducció per inversions que no pogués aplicar-se en el període impositiu corresponent per excedir aquest límit només podrà ser aplicada en els tres períodes impositius següents, amb el límit del cinquanta per cent de la quota íntegra de cada període.

En tot cas, serà condició necessària per a l'aplicació de la deducció l'obtenció de certificació acreditativa de la idoneïtat mediambiental de la inversió expedida pel govern de la Generalitat.

3. No és procedent l'aplicació de la deducció prevista en aquest article quan les quantitats invertides siguin procedents de subvencions o ajudes públiques concedides per a aquestes inversions, ni en el cas que les inversions siguin exigibles per assolir els paràmetres de qualitat ambiental que resultin d'obligat compliment.

4. Reglamentàriament s'han de fixar els requisits formals i procedimentals per a l'aplicació de les deduccions.

ARTICLE 13. QUOTA LÍQUIDA

La quota líquida serà el resultat d'aplicar a la quota íntegra les deduccions que estableix l'article anterior. En els supòsits en què no siguin aplicables les deduccions, la quota líquida serà igual a la quota íntegra.

ARTICLE 14. PERÍODE IMPOSITIU I MERITACIÓ

1. El període impositiu coincidirà amb l'any natural.

2. L'impost es meritirà el 31 de desembre de cada any, sense perjudici del que estableix l'article 24.

3. El període impositiu és inferior a l'any natural quan cessi en la realització de les activitats que ocasionen les emissions en un dia diferent del 31 de desembre i aquesta circumstància sigui posada en coneixement de l'Administració, produint la meritació de l'impost en la data del dit cessament.

ARTICLE 15. DECLARACIÓ-LIQUIDACIÓ I QUOTA DIFERENCIAL

1. Els subjectes passius estaran obligats a presentar una declaració anual per cada instal·lació que explotin, dins el termini dels vint dies naturals següents a la conclusió del període impositiu, quan la seva base imposable sigui igual o superior a una unitat contaminant.

Els subjectes passius, en el moment de presentar la seva declaració, han de, si s'escau, determinar la quota diferencial.

La quota diferencial és el resultat de deduir de la quota líquida els pagaments fraccionats a compte a què es refereix l'article següent que hagin estat realitzats pel subjecte passiu.

2. Si la quota diferencial fos positiva es procedirà a ingressar el seu import en el termini assenyalat en l'article anterior i en el lloc i forma que establirà el Departament d'Economia i Coneixement.

3. Si com a resultat de la deducció dels pagaments fraccionats a compte s'obté una quota diferencial negativa, el subjecte passiu podrà sol·licitar la devolució o bé compensar-la amb els pagaments fraccionats a compte dels següents períodes impositius.

En els supòsits en què es demani la devolució el Departament d'Economia i Coneixement abonarà les quantitats corresponents dins dels sis mesos següents a la data de la sol·licitud. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per causa no imputable al contribuent, s'aplica a la quantitat pendent de devolució l'interès de demora a què es refereix l'article 58.2.c de la Llei general tributària o norma que el substitueixi des del dia següent al del terme d'aquest termini i fins a la data en què s'ordeni el seu pagament, sense necessitat d'efectuar requeriment a aquest efecte.

ARTICLE 16. PAGAMENTS FRACCIONATS A COMPTE

1. En els primers vint dies naturals dels mesos d'abril, juliol i octubre, els subjectes passius han d'efectuar un pagament fraccionat a compte de la liquidació corresponent al període impositiu que estigui en curs quan la seva base liquidable sigui positiva.

2. En el cas d'inici de l'activitat, els pagaments fraccionats es realitzaran a partir del trimestre en què s'iniciï l'activitat, en els terminis a què es refereix el l'article anterior.

3. L'import de cada pagament fraccionat resultarà d'aplicar la tarifa vigent l'any en curs a la base liquidable acumulada des de l'inici de l'any fins a la conclusió de cada trimestre i amb deducció dels pagaments fraccionats realitzats durant el període impositiu i, si s'escau, de la quota diferencial negativa d'exercicis anteriors.

ARTICLE 17. OBLIGACIONS FORMALS

1. Els subjectes passius la base imposable sigui igual o superior a una unitat contaminant estaran obligats a portar un Llibre Registre d'Instal·lacions, que estarà a disposició de l'Administració de la Generalitat de Catalunya a efectes de la gestió del mateix i com a mitjà de control, vigilància i seguiment del compliment de la normativa mediambiental.

2. En el Llibre Registre d'Instal·lacions s'han de consignar, quan escaigui, els següents dades:

- a) Volum i tipologia del combustible i matèries primeres consumides
- b) Composició química bàsica del combustible consumit.
- c) Data d'adquisició del combustible i matèries primeres consumits.
- d) Subministrador del combustible i matèries primeres.
- e) Facturació que el subministrador li hagi realitzat
- f) Càlcul de les emissions de CO₂ realitzat en compliment del que disposa aquesta Llei
- g) Dades de concentració resultants dels mesuradors del cabal emès.
- h) Qualsevol altre que s'estableixi mitjançant Ordre del govern de la Generalitat.

**TÍTOL II. CREACIÓ DE L'IMPOST SOBRE EMISSIONS
CONTAMINANTS DE SOFRE I NITROGEN**
ARTICLE 18. CREACIÓ

Es crea l'impost sobre emissions contaminats de nitrogen i sofre

**ARTICLE 19. NATURALESA, OBJECTE I ÀMBIT
D'APLICACIÓ**

L'impost sobre emissions de nitrogen i sofre grava les emissions a l'atmosfera de diòxid de sofre, diòxid de nitrogen o qualsevol altre compost oxigenat del sofre o nitrogen, amb la finalitat d'incentivar conductes més respectuoses amb l'atmosfera i aconseguir una millor qualitat de l'aire.

ARTICLE 20. FET IMPOSABLE

1. Constitueix el fet imposable de l'impost la contaminació i els riscos que en el medi ambient són ocasionats per la realització en el territori de Catalunya les instal·lacions emeten a l'atmosfera diòxid de sofre, diòxid de nitrogen o qualsevol altre compost oxigenat del sofre o del nitrogen.

2. Els conceptes i termes amb substantivitat pròpia que apareixen en la Llei, excepte els definits en la mateixa, tindran el contingut que els atorgui la normativa mediambiental, sobre contaminació atmosfèrica,

residus o energia, ja provingui de la Unió Europea, de l'Estat o de la pròpia comunitat autònoma.

**ARTICLE 21. SUBJECTES PASSIUS I RESPONSABLES
SOLIDARIS**

1. Són subjectes passius de l'impost les persones físiques o jurídiques i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei general tributària que realitzin qualsevol de les activitats assenyalades en l'article 29 d'aquesta proposició de llei

2. Són responsables solidaris del deute tributari de l'impost, a més dels que estableix l'article 42 de la Llei General Tributària, els propietaris de les instal·lacions en què es realitzen les activitats assenyalades en l'article 29 d'aquesta proposició de llei.

ARTICLE 22. BASE LIQUIDABLE

La base liquidable de l'impost està constituïda per les quantitats emeses durant el període impositiu de compostos oxigenats del sofre o del nitrogen, expressades en tones mètriques equivalents de diòxid de sofre i de diòxid de nitrogen, ponderades pels coeficients 1 i 1,5, respectivament.

ARTICLE 23. DETERMINACIÓ DE LA BASE LIQUIDABLE

1. La base liquidable definida en l'article 31 es determinarà per a cada instal·lació en què es realitzen les activitats assenyalades en l'article 29 de la Llei de forma independent.

2. Com a norma general, la base liquidable es determinarà pel mètode d'estimació directa. S'aplicarà el mètode d'estimació objectiva en els casos que preveu el subapartat 3 de l'article 33 d'aquesta proposició de llei. El mètode d'estimació objectiva s'aplicarà de conformitat amb el que disposa l'article 53 de la Llei General Tributària.

**ARTICLE 24. ESPECIALITATS PER A LA DETERMINACIÓ
DE LA BASE IMPOSABLE EN ACTIVITATS EMISSORES DE
COMPOSTOS OXIGENATS DEL SOFRE O DEL NITROGEN**

1. La base imposable serà el resultat de sumar les quantitats emeses de compostos oxigenats del sofre o del nitrogen per tots els focus emissors de la instal·lació en el període impositiu, expressades en tones mètriques equivalents de diòxid de sofre i de diòxid de nitrogen, multiplicades respectivament per els coeficients 1 i 1,5.

2. Serà d'aplicació el mètode d'estimació directa quan tots els focus emissors de la instal·lació disposin de sistemes de mesura i registre en continu de les esmentades substàncies i aquests sistemes estiguin connectats amb els centres de control gestionats per la Generalitat de Catalunya.

Quan d'acord amb la normativa vigent en matèria de prevenció i control de la contaminació, la informació a subministrar a les autoritats mediambientals no reculli

expressament les quantitats assenyalades al paràgraf anterior, aquestes s'han de determinar per a cada focus emissor a partir dels mesuraments quinzenals realitzats en la instal·lació, i seran el resultat de multiplicar la concentració horària dels contaminants esmentats pel cabal de gasos emesos i pel nombre d'hores reals d'activitat en el període de liquidació, considerant que, entre dues mesures consecutives, les quantitats emeses d'ambdós compostos romanen constants.

En el cas que els senyals subministrats pels analitzadors automàtics de mesurament de les emissions, transmèses als centres de control gestionats per la Generalitat de Catalunya, no permetin conèixer l'estat operacional de la instal·lació, la base liquidable es considera igual a la del període de liquidació precedent.

3. En els supòsits no previstos en l'article anterior és aplicable el mètode d'estimació objectiva i la base liquidable es determinarà a partir de les dades resultants de l'últim mesurament oficial realitzada per un organisme de control autoritzat en matèria de medi ambient respecte de la data de meritació de l'impost, amb independència que aquesta mesura s'hagi realitzat en el període impositiu o en exercicis anteriors.

Per calcular les quantitats emeses dels compostos oxigenats del sofre o del nitrogen per cada focus emissor en el període impositiu es multiplicaran les concentracions horàries dels compostos esmentats, pel cabal de gasos emesos i pel nombre d'hores d'activitat que correspongui al període impositiu, .. El resultat s'expressarà en tones mètriques equivalents de diòxid de sofre i de diòxid de nitrogen.

En la determinació de la base imposable pel mètode d'estimació objectiva es considera sempre que el període d'activitat de la instal·lació és de vuit mil hores l'any natural. No obstant això, aquesta durada pot ser reduïda a quatre mil hores en el cas d'averies que impliquin una suspensió de l'activitat de la instal·lació per un període superior a sis mesos continuats, sempre que aquest període d'inactivitat ho certifiquin els òrgans competents en matèria de medi ambient del govern.

Quan per impossibilitat tècnica, el mesurament realitzat per l'organisme de control autoritzat no contingui les dades d'emissió d'algun focus, la part de la base imposable corresponent a la mateixa es determinarà d'acord amb la normativa específica sobre prevenció i control de la contaminació atmosfèrica.

4. El mètode d'estimació de la base liquidable per a cada instal·lació serà el mateix per a tot el període impositiu. No obstant això, quan una instal·lació en règim d'estimació objectiva hagués implantat sistemes de mesura i registre en continu abans del 30 de juny, podrà passar en el mateix període impositiu al mètode d'estimació directa. En aquest cas, la base imposable es determinarà en el primer semestre pel mètode d'estimació objectiva, i en el segon pel d'estimació directa.

ARTICLE 25. QUOTA ÍNTEGRA I TIPUS DE GRAVAMEN

La quota tributària íntegra serà el resultat de multiplicar la base imposable pels següents tipus impositius:

- Si la base imposable és menor o igual a 500 tones anuals: el tipus serà de zero euros per tona.
- Si la base imposable està compresa entre 501 i 5.000 tones anuals: el tipus serà de 41 euros per tona.
- Si la base imposable està compresa entre 5.001 i 10.000 tones anuals: el tipus serà de 72 euros per tona.
- Si la base imposable està compresa entre 10.001 i 15.000 tones anuals: el tipus serà de 96 euros per tona.
- Si la base imposable és superior a 15.000 tones anuals: el tipus serà de 120 euros per tona.

ARTICLE 26. DEDUCCIONS DE LA QUOTA I QUOTA LÍQUIDA

1. En el cas d'activitats emissores de compostos oxigenats del sofre o del nitrogen subjectes al mètode d'estimació directa s'ha d'aplicar una deducció del set per cent de la quota íntegra, sempre que el rendiment dels analitzadors automàtics, excloent els seus períodes de calibratge o manteniment, sigui igual o superior al 90%.

2. En el cas d'instal·lacions que dins d'un mateix període impositiu passin del mètode d'estimació objectiva al d'estimació directa de la base imposable en les condicions assenyalades en el subapartat 4 de l'article 33 i sempre que el rendiment dels analitzadors automàtics sigui igual al que estableix l'article anterior, la deducció serà del quatre per cent de la quota íntegra.

3. Quan el rendiment dels analitzadors automàtics sigui inferior al 90%, les deduccions que preveuen els apartats 1 i 2 anteriors seran, respectivament, del cinc i del dos per cent de la quota íntegra.

4. No hi haurà dret a cap deducció si el rendiment dels analitzadors automàtics és inferior al 80%.

5. El rendiment dels analitzadors automàtics s'obté del quocient entre el nombre de dades vàlides transmèses als centres de control gestionats pels òrgans competents de la Generalitat en matèria de medi ambient, i el nombre de dades totals del període, excloent els corresponents a calibratges i manteniment dels equips.

6. La quota líquida serà el resultat de restar de la quota íntegra l'import de les deduccions. En els supòsits no recollits en els apartats anteriors, la quota íntegra coincidirà amb la quota líquida.

ARTICLE 27. PERÍODE IMPOSITIU I MERITACIÓ

1. El període impositiu serà l'any natural.
2. El període impositiu serà inferior a l'any natural en els supòsits d'inici o cessament de les activitats assenyalades en l'article 28.

3. El període impositiu coincidirà amb l'any natural en els casos de successió en la realització de les activitats o de canvi de la denominació del subjecte passiu quan no impliquin un cessament de l'activitat en la instal·lació, sense perjudici del que disposen els articles 40 i 42 de la Llei General Tributària.

4. En el cas d'activitats emissores de compostos oxigenats del sofre o del nitrogen pel mètode d'estimació, quan el període impositiu sigui inferior a l'any natural, la quota tributària, determinada d'acord amb el que estableix aquesta Llei, es prorratejarà en funció dels mesos sencers de durada del període impositiu.

5. L'impost es merita l'últim dia del període impositiu.

ARTICLE 28. LIQUIDACIÓ I PAGAMENT DE L'IMPOST

1. Els subjectes passius, per cada una de les instal·lacions en les que realitzen les activitats gravades, estaran obligats a declarar i autoliquidar l'impost i a ingressar l'import de la corresponent deute tributari en el mes de gener de cada any natural i, en el cas de cessament de l'activitat, en el termini d'un mes des de la data en que aquest cessament es produeixi.

Els subjectes passius no estan obligats a presentar les autoliquidacions indicades en el paràgraf anterior quan la base imposable de la instal·lació en el període impositiu sigui menor o igual a 500 tones.

2. Durant el període impositiu els subjectes passius hauran de presentar i ingressar autoliquidacions parcials, en concepte de pagaments a compte, referits a trimestres naturals, en els primers vint dies naturals dels mesos d'abril, juliol i octubre de cada any natural.

L'import dels pagaments a compte s'estableix al valor de les magnituds determinants de la base imposable a la data de la seva liquidació. En els casos d'activitats emissores de compostos oxigenats del sofre o del nitrogen i d'emmagatzematge de residus radioactius el seu import serà la quarta part de la quota líquida anual que resultaria atenent al valor de les referides magnituds a la data indicada.

En el cas d'activitats emissores de compostos oxigenats del sofre o del nitrogen, els subjectes passius no estan obligats a presentar autoliquidacions parcials quan la base imposable de la instal·lació en el període impositiu precedent hagués estat menor o igual a 500 tones.

3. No hauran de presentar autoliquidacions els subjectes passius per activitats exemptes de l'impost.

ARTICLE 29. DEVOLUCIONS DE L'IMPOST

Quan la quota diferencial resultant de l'autoliquidació que preveu el subapartat 1 de l'article anterior és negativa, per ser la quota líquida inferior als pagaments a compte efectuats, s'abonaran les quantitats corresponents en la forma i terminis establerts en el article 31 de la Llei General Tributària.

ARTICLE 30. GESTIÓ, RECAPTACIÓ I INSPECCIÓ DE L'IMPOST

1. La gestió, recaptació i inspecció de l'impost seran competència del Departament d'Economia i Coneixement.

2. En particular i per a la seva comprovació en el cas d'activitats emissores de compostos oxigenats del sofre o del nitrogen, els òrgans de la Generalitat competents en matèria de qualitat i avaluació ambiental d'elaborar, per a cada instal·lació i període impositiu, un certificat que contindrà necessàriament les emissions de compostos oxigenats del sofre i del nitrogen que hagin estat superiors a 400 tones mètriques, estimades d'acord amb el que disposen els articles 31 a 33, i la indicació de la persona o entitat l'activitat les hagi generat.

3. Quan es tracti d'instal·lacions sotmeses al mètode d'estimació directa de la base imposable, el certificat haurà de recollir també el rendiment dels analitzadors automàtics de mesurament de les emissions a l'efecte de l'aplicació de les deduccions que preveu l'article 35, així com, quan escaigui, els terminis de suspensió de l'activitat en la instal·lació a què es refereix el quart paràgraf de el subapartat tercer de l'article 29.

4. Així mateix, els òrgans competents de la Generalitat podran realitzar les inspeccions que s'estimin necessàries directament o a través dels organismes de control autoritzats en matèria de contaminació atmosfèrica.

ARTICLE 31. INFRACCIONS I SANCIONS

Les infraccions tributàries relatives al present impost seran qualificades i sancionades de conformitat amb el que preveu la Llei General Tributària.

DISPOSICIÓ FINAL. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, per bé que s'aplica, als fets imposables meritats a partir de l'1 de gener de 2014.

Palau del Parlament, 14 de febrer de 2013

Dolors Camats Luis, portaveu GP ICV-EUiA; Joan Mena Arca, portaveu adjunt GP ICV-EUiA; Josep Vendrell Gardeñes, diputat del GP d'ICV-EUiA